

en Beleiring at improvisere en saadan indre Enceinte i Hvide med Damhusløven, men der er kun liden Grund dertil. Ved Forsvaret af saadanne befæstede Byer har Forsvaret i anden Linie meget Lidt at betyde. Er Fjenden kommen over første Linie, kan han i al Magelighed installere sit Artilleri saa nær ved Byen, at et Bombardement bliver meget virksomt, og efter den lange foregaaende Kamp og de dermed forbundne Anstrængelser, som Besætningen har gennemgaaet, vil det være sandsynligt, at han der snart naaer sit Maal. Altsaa, efter den almindelige Mening er Besætningen paa den vestlige Front paa ingen Maade svagere end efter det sædvanlige System med en Række af Forter og en baaved liggende Sikkerhedslinie. Der er imidlertid anført en Indvending mod den sammenhængende Linie paa den vestlige Front, og det er den, at, forsaavidt vor Hær skulde være paa et Tilbagetog efter forgjæves at have søgt at bekæmpe Fjenden i aaben Mark, og den da blev stærkt trængt af Fjenden, vilde den sammenhængende Linie ikke tillade let og hurtigt at komme ind bag Forsvarslinien. Hæren maatte, hvis den kom Vest fra, navnlig fra gamle Kjøge Landevei, dreie et betydeligt Stykke mod Nord for at komme ind bag den aabne Fortrække, og væsentlig for at undgaa dette, er der blevet anlagt et Fort bag Vallensbæk Mose. Udvalget har vistnok havt et Fort i en Maalestof, som ikke svarer til den Maalestof, hvori der er maalt op, naar det har sagt, at dette Fort ligger en 4—5,000 Alen foran Enceinten, thi det ligger kun 3,600 Alen fremme, hvad for Resten ved denne Betragtning er mindre væsentligt. Altsaa, dette Fort bag Vallensbæk Mose har navnlig til Formaal at lette Indrykningen i Fæstningen af den tilbagegaaende Hær. Det vil væsentlig styrke Vestfløien, saa at Fjenden, saalænge dette Fort er ilve, ikke under et Angreb paa Enceinten kan støtte sin høire Fløi til Søen. Dersom det erede Udvalg i Henhold til en tidligere Udtalelse, der har staaet i en af de mange Skrivelser, der ere indgaaede til Krigsministeriet, vil indvende, at et saadant enkelt Fort gaar det slet ikke an at anlægge, vil jeg først bemærke, at efter at disse Udtalelser ere komne, ere mangfoldige Forter blevne byggede i Udlandet med særlige Formaal for Die, og dernæst, at Fortet ved Vallensbæk Mose ikke er et saadant enkelt Fort, idet der ogsaa er paataent et provisorisk Fort Nord for Brøndbyvester, 1,700 Alen foran Enceinten, saaledes at Fortet bag Vallensbæk Mose støttes ved dette provisoriske Værk, og dette støtter Enceinten paa en meget virksom Maade. Men dertil kommer, at

Vallensbækfortet aldeles ikke er til for at fiske imod Bombardement, det kan være borte, og der er endda fuldstændig god Bombardementsikkerhed paa denne Fløi. Altsaa, skulde Fjenden virkelig ville give sig til at anvende sin Styrke først og fremmest mod Vallensbækfortet, var det en stor Værlighed, han viste imod Forsvarerne. Jeg tror saaledes at have vist, at de Angreb, der gjøres i Betænkningen mod Bestfronten, ikke ere korrekte.

Jeg skal nu omtale den sidste Afvigelse og gjøre det temmelig kort, da jeg har opholdt Thinget allerede temmelig længe. Det er den forandrede Form for Nordfronten. Om Besætningen af denne Front har der været megen Uenighed blandt Militære, idet Forsvaret her i flere Henseender bliver vanskeliggjort ved Dyrehavens Nærværelse. Der har derfor ogsaa været en Plan, Artilleri- og Ingenieurkorpsets fuldstændige Plan, hvorefter Forterne vare lagte ud paa Cremitageplænen. Det, der imidlertid har ledet til en Forandring i dette Forhold, er Frygten for, at en Forsvarslinie, fremskudt paa Cremitageplænen og med Terrainet Syd for Mølleaaen som Forterrain, vilde til sit Forsvar kræve en større Besætning end den, man under ugunstige Forhold muligvis kunde være reduceret til, og man er derfor bleven staaende ved den Oversvømmelse af Lyngby Enge, som er omtalt nærmere i Betænkningen. I den har man en stærk passiv Hindring, som er søgt stærket ved en stærk Besætning. Den kan saaledes efter hele sin Længde bestydes af Fortet paa Garderhøien; den kan af det foreslaaede Fort paa Triangelen bestydes over den smalleste Del, og endelig kan den bestydes af to kassematerede Batterier i Nærheden af Dæmningerne. Det maa imidlertid indrømmes, at der, for at styrke denne Fløi yderligere, maa fordres betydelige Arbejder udførte under den fortifikatoriske Armering, men man mener ogsaa at kunne gjøre Regning paa at have baade Arbeidskraft nok og Styrke rede til Forsvaret, navnlig derved, at man paa Bestfronten behøver færre Tropper og mindre øvede Tropper. Det er derfor ikke Tilfældet, naar det erede Flertal i sine Udtalelser, hvad der iøvrigt ogsaa allerede er gjort opmærksom paa af det erede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds, mener, at det skulde være denne Fløi, som Forsvaret i det ufuldstændige Udlast i 1873 væsentlig var henvisst til. Jeg skal ikke ved denne Leilighed, men maaste senere, udtale mig nærmere om Plænen; det, som det har været min Agt at godtgjøre, er, at den foreliggende Plan ikke er saa ufuldstændig, som det paastaas af det